

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

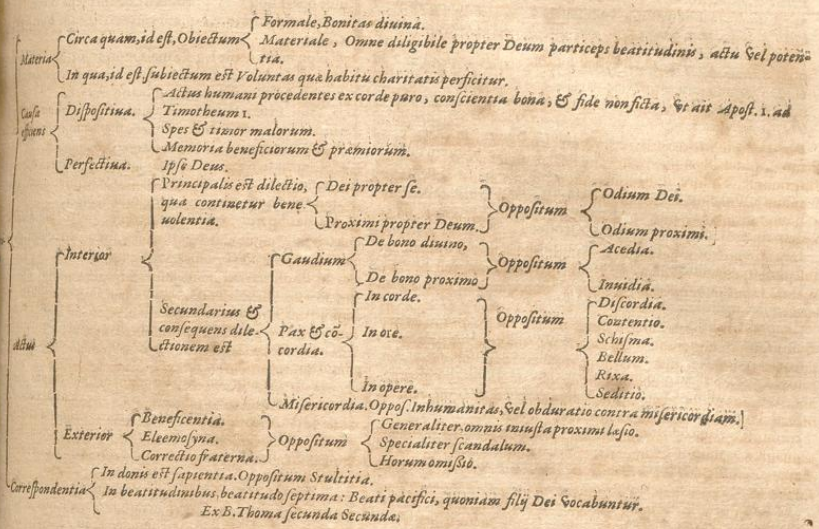
Charitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Charitas est amor... Charitas est amor hominis ad Deum vel amicitia quae...

vt caritas sit annona: penuria autem ceterarum rerum, vt vini, mellis, olei, pomorum & huiusmodi. Et eo modo, quo caritas venit a car...

9 D I V I S I O.

SENTENTIAE BIBLICAE. Charitas est amor... Charitas est amor hominis ad Deum vel amicitia quae...

Esti distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Charitas nunquam excedit...

POLYANTICA

timorem, quoniam timor penam habet. *ibidem.*
 Hæc est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus.
 Et hæc est charitas, ut ambulemus secundum mandata eius. *1. Johan. 5.*
 Suaeque tibi emera me aurum ignitum & probatum, ut locupletias. *Apo. 3.*

¶ LOCI BIBLICI.

CHARITAS erga proximum præcipitur. *Exod. 23. 4. Levit. 19. 18. Deut. 22. 1. Prov. 15. 17. & 24. 11. & 31. 8. Esai. 1. 17. & 58. 6. Matth. 5. 42. & 19. 19. & 23. 59. Marc. 12. 31. Luc. 11. 24. Iohan. 13. 34. & 15. 12. 17. Rom. 13. 9. 10. & 13. 8. 1. Cor. 13. 1. & 14. 1. & 16. 14. & 2. Corinth. 2. 8. & 6. 5. Gal. 5. 6. 13. 14. 22. & 5. 2. Ephes. 3. 17. & 4. 7. 2. 15. 32. & 5. 2. 1. Pet. 1. 9. & 2. 2. Col. 2. 2. & 3. 14. 15. 14. 1. The. 3. 12. & 4. 9. & 5. 8. 1. Tim. 1. 5. & 2. 15. & 4. 12. & 6. 11. 2. Tim. 1. 13. & 2. 22. & 3. 10. Tit. 2. 2. Hebr. 10. 24. & 13. 1. Iac. 1. 27. & 3. 1. 1. Pet. 1. 22. & 2. 17. & 3. 8. & 4. 8. & 5. 14. 2. Pet. 1. 7. 1. Iohan. 2. 10. & 3. 1. 1. Pet. 1. 14. 16. 18. 23. & 4. 1. 2. Iohan. 1. 5. Iude. 21. Etiam inimici diligendi. *Exod. 23. 4. 1. Sam. 24. 8. 5. 7. & 26. 5. & 30. 11. 2. Sam. 19. 19. 2. Reg. 6. 21. Job. 31. 29. Prov. 25. 21. Mat. 5. 44. Luc. 6. 27. 35. & 23. 34. Act. 7. 60. Rom. 12. 20. Charitas vera que. *Rom. 12. 9. 1. Tim. 1. 5. 1. Pet. 1. 22. 1. Iohan. 3. 18. & 5. 1. 2. Charitas in mundo rara. Matth. 24. 12. Charitas adificat. 1. Cor. 8. 1. donum Dei est. Eph. 1. 2. 1. Tim. 1. 5. 1. Pet. 1. 22. 1. Iohan. 3. 18. Charitas fide & spem amor. 1. Cor. 13. 13. Charitas suspicax non est. 1. Cor. 13. 7. peccata tegit. *Prov. 10. 12. 1. Pet. 4. 8. Charitas perfecta timorem pellit. 1. Iohan. 4. 18. Testimonium est electionis. Rom. 8. 14. 2. Pet. 1. 10. Hebr. 6. 11. Vinculum perfectionis. *Colos. 3. 14. hoc est vinculum, quo omnia hominum inter se officia continentur, & coherent. Charitas fidelium qualis. 1. Cor. 13. 4. Charitas in senibus. Tit. 2. 2. Charitas dicitur Deus. 1. Jo. 4. 8. hoc est, sum opere, atque ad infinitum nos in Christo amare, sed illud multo iustius est. Charitas Christi. *Ephes. 3. 19. id est, quam exhibuit nobis Deus in Christo. Iohan. 3. 16. Rom. 5. 6. vel qua Christus ipse Filius Dei nos complexus est. Iohan. 15. 13. nos Charitas Christi. 2. Cor. 5. 14. hoc est, amor illi, quo Christus professus est: vel quo nos vicissim redamamus illum. Charitas Dei passiva. *Roman. 5. 5. qua diligimur, est fundamentum nostre electionis. Ephes. 3. 18. ad quod vbi que nostre vocat Apostolus, ut Ephes. 1. 4. & alibi passim. Charitas Dei activa. 1. Iohan. 2. 1. 2. 1. 5. 15. qua Deum diligimus. Charitas Spiritus. *Rom. 15. 30. dicitur mutua illa coniunctio, qua Spiritus sanctus animos dei univit: que Philip. 2. 1. dicitur communitio Spiritus: vnde Christiana illa *evangelica*, charitatis Christianæ effectrix, cum vno Spiritu omnia membra reunitur.********

Charitatis fructus. *1. Pet. 4. 8. 1. Iohan. 2. 10. & 3. 14. & 4. 12. gradus. Rom. 12. 9. 1. Galat. 6. 1. Ephes. 1. 15. & 6. 18. Col. 1. 4. Phil. 1. 9. Hebr. 6. 10. 1. Pet. 1. 22. & 2. 17. 1. Iohan. 5. 1. Iohan. 1. 7. 8.*

¶ SENTENTIÆ PATRUM.

In charitate pauper est dives, sine charitate omnis dives est pauper. Hæc in adversitatibus tolerat, in prosperitatibus temperat, in duris passionibus fortis est, in bonis operibus hilaris est, in temporalibus distillans: in hospitalitate laetissima, inter bonos fratres lætissima, inter malos sapientissima: in Abel per sacrificium læta: in Noe per diluivium læta: in Abraham peregrinatione fidelissima: in Moyse inter iniurias lætissima: in David tribulationibus mitissima. In rebus pueris blandos ignes fortiter tolerat, casta in Susanna super virum, in Anna post virum, in Maria præter virum. Libera in Paulo ad arguendum, humilis in Petro ad obediendum: humana in Christianis ad confitendum: diuina in Christo ad ignoscendum. Quid dicam de charitate? si linguis hominum loquar & angelorum, charitatem autem non habeam, nihil sum. Ipla enim est anima literarum, prophetarum virtus, sacramentorum salus, sapientiarum stabilimentum, fidei fructus, divitiarum pauperum, vita morientium. *Aug. de laude charitatis.*

Radix omnium bonorum est Charitas, & radix omnium malorum est cupiditas: & simul amba esse non possunt, quia nisi vna radicitus euulsa fuerit, alia plantari non potest. Sine causa aliquis conatur ramos incidere, si radicem non contendit euellere. *Mat. 7. sup. Iohan.*

Habere omnia sacramenta, & malus esse, potest: habere autem charitatem & malus esse non potest. *De laude char.*

Non numerositas operum, non diuturnitas temporum, sed maior charitas meliorque voluntas auget meritum. Nam quod patet & quod latet in diuinis codicibus, tenet, qui charitatem seruat in moribus. *ibidem.*

Sola charitas est, que vincit omnia, & sine qua nihil valent omnia, & que vbiunque fuerit, trahit ad se omnia. Scientia si sola sit, inflat, quia vero charitas adificat: scientiam non permittit inflari. *De Doctrina Christiana.*

Charitas est actio rectitudinis, oculos semper habens ad Deum, glutinum animarum, societas fidelium, otio non facta, non fugax, non audax, non præceps. *idem.*

Sinon vultis in ista eremo fici mori, bibite charitatem, quem voluit Deus ponere, ne deficiamus, & cum bibamus, quum ad patriam venerimus. *Super cap. 7.*

Pascit esurientes charitas, pascit & superbia. Deus laudetur: superbia, ut ipsa laudetur. Vcharitas, vestit & superbia. Ieiunat charitas, ieiunat *ibidem.*

Charitas alios parit, quum aliquis infirmatur, afflicare: alios continet, ut offendere: ad alios se inclinat, ut gratulans blandiatis serua, nulli inimica, omnibus amanda. *ibidem.*

Semper habet vnde det, cui plenum est peccatorum. *Psalm. 36.*

Vide quantum bonum est charitas: si ita meremur, ut nostras velimus ab omnibus reliquiis veterationem vulgi sectantes intrepidi sanguinem fructum instantiam nostram vsque ad mendicantem propinquum huic operi non tam premium: quam poena ditionis magis tormenta sunt, quam corona victoria. *Hier. 17. Galat.*

Non memini me legisse mala morte mortuum, quum charitatis exercuit, habet enim multos inter ceteros: bene multorum preces non exaudiri. *idem.*

Tunc ad alta charitatis mirabiliter surgit, quum aliorum se misericorditer attrahit, & que benigne delectat, valenter incurrit ad summa. *Gregor. in pastorali.*

Charitatis & pietatis miracula amare: quæ tanto quanto & oculis horde quibus apud Deum eo magis quanto apud homines minor est gloria. *ibidem.*

Charitas, que diuina vniuersi consecuit, cor iusti dei compellit, quod tamen tanto arctius in Deo colligitur, per sancta desideria ipargit. *ibidem.*

Charitas ad cuncta virtutum facta dilatur, quæ præceptis incipit, sed se ad innumera extendit. Humilitatum est dilectio Dei & proximi: quæ per amorem Dei iniguntur, & per amorem proximi, amor Dei in Deum amare negligit profecto proximum diligendum. *ibidem.*

Fortis vt mors dilectio: quia sicut mors corpus mortuam amorem rerum temporalium æternæ vitæ charitas occidit perfecte abhorberit, ad terrena fortis desideria vultu reddit, neque sanctus quisquam mori pro Domino corpore, si prius æternis desideris mortuus non fuerit. *Homil. 11.*

Vt multi arboris rami ex vna radice procedunt, ita multæ virtutes ex vna charitate generantur: nec habet aliam ramus boni operis, si non manet in radice charitatis. *ibidem.*

Charitatis cum sit proprium nutrire conuoluitur: conuoluitur diffusiata, dirigere præter ceteras perfectionis lux munimine solidare, quod dicitur inueniri, nec a veritate deficit, nec a fidei *ibidem.*

Cibus indigestus corpus corrumpit: inflatum reddi: si digestus fuerit, nutrit sic scientia ita magis gestis, si non fuerit igni charitatis decoctis, malum non quid non mali mores mali humores sunt? *ibidem.*

Mens, quam semel affectit charitas, si non nit, metuit, quod neicit, dolet quod non oportet, pluitquam voluerit: comparitur noleus, malecens *ibidem.*

Obstinatio non permittit, nos alterius cogitandi patitur credere nos ab aliis amari: huic duplici amorem ritas medetur, illa scilicet que non sua quærit, & amara credit. *in quodam serm.*

Charitas est mors criminum, virtus pugnantia, concordia mentium, societas electorum, pax, ad quam spes currit, cui prolectus omnium bonorum. *ibidem.*

Charitas robur est fidei: fides fortitudo est charitatis nomen est, ac verus est fructus ambarum, quæ manet vniuersi que connexio. Vbi enim non simul fides sunt: quia iniucem sibi & iuuantur, & lumen fidei, & verum creditatis implet remuneratio virtutis. A magister videatur, & ametur, quod nunc & sine fide non dilectione non creditur. *Leo de sermone.*

¶ POETICÆ SENTENTIÆ.

Isac. Bill. Antholog. Sacra.

Charitatem certissimam notam esse, quæ per se ipsam ad hunc internoscitur.

